

Prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (jud. N.Șova)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ivan Caragheaur, Valeriu Mihailov, prin intermediul avocaților Nicolae Leșan și Ana Leșan, împotriva deciziei din 07 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Mihailov împotriva Întreprinderii de Stat „Direcția Specializată Montare și Exploatare a Mijloacelor Tehnice de Reglementare a Circulației Auto a Poliției Rutiere”, intervenient accesoriu Ivan Caragheaur cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 18 octombrie 2010, Valeriu Mihailov, prin intermediul avocatului Nicolae Leșan, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Direcția Specializată Montare și Exploatare a Mijloacelor Tehnice de Reglementare a Circulației Auto a Poliției Rutiere” solicitând încasarea datoriei în sumă de 45703, 25 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 20110 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la data de 03 aprilie 2002, Valeriu Mihailov, în calitate de arendator, și pârâtul, în calitate de arendaș, au semnat contractul de arendare a automobilului de model AVIA - 31, cu număr de înmatriculare CBW 770 pe un termen de 4 ani.

Conform pct. 9 al contractului de arendă, arendașul s-a obligat de a achita lunar arendatorului pentru posesia și folosința automobilului de model AVIA-31, cu număr de înmatriculare CBW 770 suma de 1150 lei.

Menționează că, la data de 02 ianuarie 2007, a fost încheiat al doilea contract de arendă, prin care Valeriu Mihailov a transmis cu drept de posesie și folosință ÎS „Direcția Specializată Montare și Exploatare a Mijloacelor Tehnice de Reglementare a Circulației Auto a Poliției Rutiere” automobilul de model AVIA- 31 cu număr de înmatriculare CBW 770 pe un termen de 3 ani, iar ultimul s-a obligat de a folosi automobilul conform destinației și să achite lunar plata pentru arendă în sumă de 575 lei.

Susține că, în rezultatul încetării raporturilor contractuale, ÎS „Direcția

Specializată Montare și Exploatare a Mijloacelor Tehnice de Reglementare a Circulației Auto a Poliției Rutiere” a acumulat o datorie sumă de 45703,25 lei, ce constituie restanța pentru arenda automobilului.

Declară că, circumstanțele enunțate sunt confirmate și prin actul din 26 martie 2008 cu privire la rezultatele controlului activității economico - financiare a ÎS „Direcția Specializată Montare și Exploatare a Mijloacelor Tehnice de Reglementare a Circulației Auto a Poliției Rutiere”, prin care s-a confirmat existența restanței față Valeriu Mihailov.

Pretinde reclamantul în temeiul art. 619 alin. (2) Cod civil, la dobânda pe perioada întârzierii în sumă de 20110 lei și cheltuielile de judecată.

Prin încheierea protocolară din 20 mai 2013 a judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Ion Caragheaur.

Prin hotărârea din 24 decembrie 2013 a judecătoriei Botanica, mun. Chișinău s-a admis integral acțiunea depusă de Valeriu Mihailov și s-a încasat de la ÎS „Direcția Specializată Montare și Exploatare a Mijloacelor Tehnice de Reglementare a Circulației Auto a Poliției Rutiere” în beneficiul lui Valeriu Mihailov datoria în sumă de 45703,25 lei, dobânda de întârziere în sumă de 20110 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 4371 lei; s-a încasat de la ÎS „Direcția Specializată Montare și Exploatare a Mijloacelor Tehnice de Reglementare a Circulației Auto a Poliției Rutiere” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 603 lei.

Prin decizia din 22 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de ÎS „Direcția Specializată Montare și Exploatare a Mijloacelor Tehnice de Reglementare a Circulației Auto a Poliției Rutiere” și s-a casat hotărârea din 24 decembrie 2013 a judecătoriei Botanica mun. Chișinău; s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea depusă de Valeriu Mihailov a fost admisă parțial și s-a încasat de la ÎS „Direcția Specializată Montare și Exploatare a Mijloacelor Tehnice de Reglementare a Circulației Auto a Poliției Rutiere” în beneficiul lui Valeriu Mihailov suma de 6756 lei cu titlul de plată pentru arenda automobilului; în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia din 22 aprilie 2015 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Valeriu Mihailov; s-a casat integral decizia din 22 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis pricina pentru rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia din 07 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de ÎS “Direcția Specializată Montare și Exploatare a Mijloacelor Tehnice de Reglementare a Circulației Auto a Poliției Rutiere” și s-a casat hotărârea din 24 decembrie 2013 a judecătoriei Botanica mun. Chișinău; s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care respins cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Mihailov împotriva ÎS “Direcția Specializată Montare și Exploatare a Mijloacelor Tehnice de Reglementare a Circulației Auto a Poliției Rutiere”, intervenient accesoriu Ivan Caragheaur cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

La data de 17 octombrie 2016, Ivan Caragheaur, Valeriu Mihailov, prin intermediul avocaților Nicolae Leșan și Ana Leșan, au declarat recurs împotriva deciziei din 07 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii din 24 decembrie 2013 a judecătoriei Botanica mun. Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel la emiterea deciziei a reținut că, în acțiunea în partea ce ține de încasarea plăților în contractul de arendă din 03 aprilie 2002 Valeriu Mihailov nu are calitatea de creditor, deoarece nu dispunea de procură din partea proprietarului Ivan Caragheaur, însă, nu a luat în considerare că în ședința de judecată reprezentantul intervenientului accesoriu Ivan Caragheaur a confirmat pe deplin împuternicirile reclamantului Valeriu Mihailov Valeriu de a da în locațiune și de a pretinde plata pentru chirie. Or, în sensul art. 249 alin. (1) Cod civil, este permis acest fapt.

Referitor la nedeținerea originalului contractului de arendă din 03 aprilie 2002 de moment, indică că nu confirmă lipsa acestuia, în condițiile când la materialele cauzei este o copie certificată de către judecătorul care a examinat anterior cauza și o copie certificată de reprezentantul pârâtului.

Remarcă că, datoria lui Valeriu Mihailov este confirmată de actualul administrator al intimatului conform extrasului din contul 539.1 semnat, ștampilat și certificat de acesta, iar într-o cauză analogică a fost reținut ca probă. Astfel, consideră că o soluție contrară creează o situație discriminatorie față de Valeriu Mihailov, situație contrară jurisprudenței CtEDO, conform căreia deosebirile de tratament sunt discriminatorii, dacă nu au o justificare obiectivă și rezonabilă (Beian A. vs România, hotărârea din 06 decembrie 2007).

Precizează că, existența raporturilor contractuale este recunoscută și de intimat.

Consideră neîntemeiat argumentul instanței de apel precum că, datoria nu este confirmată prin documente de evidență contabilă, or, circumstanțele legate de modul ducerii evidenței contabile și înregistrarea faptelor economice în cadrul întreprinderii intime reprezintă cerințe care privesc exclusiv intimatul și îl vizează pe Valeriu Mihailov.

Opinează că, contrar dispozițiilor procesuale, instanța de apel nu a dat apreciere suficientă circumstanțelor menționate, nu a supus examinării multiaspectuale temeiul legal al solicitărilor formulate. Conținutul deciziei contestate nu reflectă motivarea desfășurată a concluziilor instanței în ceea ce privește respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Valeriu Mihailov.

În opinia recurenților, materialele dosarului, prin existența sa factico -juridico formulează clar temeinicia cererii de chemare în judecată depuse, însă, instanța de apel, prin încălcarea esențială și interpretarea eronată a normelor de drept material adoptă soluție judiciară străină circumstanțelor litigiului.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 07 aprilie 2016, iar Ivan Caragheaur, Valeriu Mihailov, prin intermediul avocaților Nicolae Leșan și Ana Leșan, au declarat recurs la data de 17 octombrie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 27 iunie 2016 (f.d.91), însă, date despre recepționarea acesteia prin intermediul oficiului poștal lipsesc.

Tot aici, este de menționat că avocatul Ana Leșan, la cererea sa, a primit copia deciziei din 07 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău la data de 30 septembrie 2016 (Vol.II, f.d.100).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la data de 17 octombrie 2016 de Ivan Caragheaur, Valeriu Mihailov, prin intermediul avocaților Nicolae Leșan și Ana Leșan, împotriva deciziei din 07 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ivan Caragheaur, Valeriu Mihailov, prin intermediul avocaților Nicolae Leșan și Ana Leșan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivan Caragheaur, Valeriu Mihailov, prin intermediul avocaților Nicolae Leșan și Ana Leșan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ivan Caragheaur, Valeriu Mihailov, prin intermediul avocaților Nicolae Leșan și Ana Leșan.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ivan Caragheaur, Valeriu Mihailov, prin intermediul avocaților Nicolae Leșan și Ana Leșan, împotriva deciziei din 07 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală